

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 184/2025-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED], zastúpených JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, Štúrova 20, Košice, proti postupu Mestského súdu Košice v konaní sp. zn. 34C/23/2019 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Košice v konaní sp. zn. 34C/23/2019 **bolo porušené** základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ich právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Sťažovateľom **priznáva** finančné zadostučinenie každému vo výške **700 eur**, ktoré **je** Mestský súd Košice **povinný** vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
3. Mestský súd Košice **je povinný** nahradiť sťažovateľom trovy konania **1 442 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľov do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. februára 2025 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní sp. zn. 34C/23/2019. Navrhujú mestskému súdu prikázať konať bez zbytočných prieťahov, požadujú finančné zadostučinenie 4 000 eur pre každého z nich a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

II.

Skutkové východiská

2. Napadnuté konanie začalo 30. júla 2019 podaním žaloby, ktorou sa žalobkyňa Tijana Djordevič domáha určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby vykonanej 25. júna 2019, na ktorej bol vydražený jej byt predstavujúci obydlie pre ňu a jej dve maloleté deti.

3. Žalobkyňa doručila 12. marca 2020 súdu vyjadrenie k vyjadreniam žalovaných, navrhla pristúpenie ďalších žalovaných do konania a nariadenie neodkladného opatrenia. Uznesením zo 14. apríla 2020 súd pripustil do konania žalovaných 4 až 7 (sťažovateľka [REDAKOVANÉ] vystupuje v konaní ako žalovaná 4 a sťažovateľ [REDAKOVANÉ] ako žalovaný 5), zastavil konanie o nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovaným 4 až 7, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo zvyšnej časti zamietol a rozhodol, že o trovách konania o nariadenie neodkladného opatrenia súd rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej. Žalobkyňa podala 27. apríla 2020 odvolanie proti uzneseniu zo 14. apríla 2020, a to proti výrokom, ktorými súd konanie o časti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil a vo zvyšnej časti tento návrh zamietol. Žalovaní 4 až 7 doručili 4. augusta 2020 súdu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Uznesením z 3. septembra 2020 súd nariadil neodkladné opatrenie. Proti uzneseniu z 3. septembra 2020 podala žalobkyňa odvolanie. Po predložení odvolania žalobkyne žalovaným na vyjadrenie a vyjadrenia žalovaných žalobkyňa súd 28. apríla 2021 predložil spis s opravným prostriedkom na rozhodnutie krajskému súdu, ktorý následne uznesením z 12. mája 2021 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie. Zákonná sudkyňa postúpila 26. novembra 2021 spis súdnej tajomníčke na účel dôslednej prípravy spisu na pojednávanie a dodržania línie žaloby, vyjadrenia k žalobe všetkých žalovaných, repliky a dupliky všetkých žalovaných. Súd 11. apríla 2022 zistil, že v konaní bolo žalobkyňou podané odvolanie proti uzneseniu zo 14. apríla 2020, ktoré dosiaľ nebolo predložené na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Spis bol 17. mája 2022 predložený na rozhodnutie krajskému súdu, ktorý uznesením z 15. júna 2022 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku. Prvé pojednávanie vo veci súd nariadil na 26. január 2023. Súdu bol 22. decembra 2022 doručený návrh intervenientov na vstup do konania na strane žalobkyne. Súd preto zrušil pojednávanie nariadené na 26. január 2023. Žalobkyňa 21. februára 2023 doručila súdu návrh na pristúpenie ďalších žalovaných do konania, tento následne vzala späť, preto súd konanie o návrhu 17. apríla 2023 zastavil. Súdu bol 24. apríla 2023 doručený návrh žalobkyne na pristúpenie účastníkov na strane žalovaných a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Uznesením z 23. mája 2023 súd pripustil, aby do konania na stranu žalovaných pristúpila žalovaná 8, konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v časti, v ktorej by súd zakázal žalovaným 1 až 8 akýmkoľvek spôsobom rušiť žalobkyňu v pokojnom užívaní nehnuteľností, zastavil. Zakázal žalovaným 4, 5, 7 a 8 previesť kúpnu alebo darovacou zmluvou nehnuteľnosti a zaťažiť ich záložným právom, v prevyšujúcej časti, pokiaľ ide o taký zákaz vo vzťahu k žalovaným 1 až 3, 6, a v časti o uloženie zákazu žalovaným 1 až 8 zaťažiť nehnuteľnosti inými právnymi povinnosťami, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Súd 24. mája 2023 nariadil pojednávanie na 26. október 2023. Právna zástupkyňa, ktorá prevzala zastupovanie

žalovanej 7, vznesla 15. júna 2023 námietku zaujatosti proti konajúcej zákonnej sudkyňi, ktorá sa k tejto námietke vyjadrila 20. júna 2023, a ešte v uvedený deň bol spis predložený na rozhodnutie krajskému súdu. Žalovaná 7 podala 19. júna 2023 odvolanie proti 3. výroku uznesenia z 23. mája 2023. Spis bol 7. júla 2023 vrátený z odvolacieho súdu s rozhodnutím, ktorým bola zákonná sudkyňa vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci, a vzhľadom na uvedené súd zrušil termín pojednávania určený na 26. október 2023. Spis bol následne pridelený novej zákonnej sudkyňi a 20. októbra 2023 bol predložený na rozhodnutie o podanom odvolaní žalovanej 7 krajskému súdu, z ktorého bol vrátený 8. novembra 2023 s potvrdzujúcim uznesením zo 6. novembra 2023. Vo veci bol 18. januára 2024 nariadený termín pojednávania na 6. marec 2024. Toto pojednávanie bolo odročené bez prejednávania veci na neurčito z dôvodu nutnosti rozhodnúť o návrhu na pristúpenie ďalších žalovaných do konania doručeného 22. februára 2024. O predmetnom návrhu mestský súd rozhodol uznesením zo 17. júna 2024 tak, že pristúpenie ďalších žalovaných (9 až 16) pripustil. Súd uznesením z 20. júna 2024 uložil žalovanému 2 (dražobník) poriadkovú pokutu 400 eur, keďže napriek opakovaným výzvam súdu nepredložil dražobný spis. Následne súd vyzval žalovaných 9 až 16 na vyjadrenie k žalobe. Súdu bol 12. augusta 2024 doručený návrh intervenientov na nariadenie neodkladného opatrenia. Uznesením z 19. augusta 2024 bol ich návrh odmietnutý. Súd 24. októbra 2024 nariadil pojednávanie na 9. december 2024. Uznesením z 29. októbra 2024 súd uložil žalovanému 2 poriadkovú pokutu 1 000 eur. Dňa 9. decembra 2024 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 24. február 2025. Súd uznesením z 19. decembra 2024 uložil žalovanému 2 poriadkovú pokutu 2 000 eur. Dňa 24. februára 2025 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 26. marec 2025 na účel vyhlásenia rozsudku. Súd vyhlásil 26. marca 2025 rozsudok, ktorým žalobu proti žalovaným 4 až 16 zamietol, priznal im voči žalobkyňi a intervenientom nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Určil neplatnosť dražby a žalobkyňi a intervenientom priznal voči žalovaným 1 až 3 nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Proti rozsudku podala žalobkyňa odvolanie.

III. Argumentácia sťažovateľov

4. Sťažovatelia argumentujú, že v spore o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby bytu iniciovanom 30. júla 2019 žalobkyňou vystupujú v pozícii žalovaných od 14. apríla 2020, keď súd pripustil ich vstup do konania. Sťažovatelia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi sporného bytu v podiele 942/1000, ktorý nadobudli od vydražiteľa. Mestský súd uznesením z 23. mája 2023 na návrh žalobkyne nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal okrem iného sťažovateľom previesť predmetný byt na inú osobu či zaťažiť ho záložným právom, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Napriek skutočnosti, že žaloba bola podaná v júli 2019, prvé pojednávanie sa uskutočnilo 6. marca 2024. Bolo odročené na neurčito z dôvodu, že neboli splnené procesné podmienky na jeho vykonanie. Ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo 9. decembra 2024 a bolo odročené na 24. február 2025. Od výsledku konania závisí, či sťažovatelia skutočne nadobudli vlastnícke právo k predmetnému bytu, alebo ho v dôsledku neplatnosti dobrovoľnej dražby nadobudli od nevlastníka. Sťažovatelia sú viac ako 5 a pol roka v stave neistoty, pokiaľ ide o existenciu či neexistenciu ich vlastníckeho práva, pričom s bytom v dôsledku neodkladného opatrenia nemôžu nakladať.

IV. Vyjadrenie mestského súdu

5. Mestský súd k sťažnosti uviedol, že pokiaľ ide o skutkovú a právnu zložitosť sporu, v konaní boli podané viaceré návrhy na pristúpenie ďalších účastníkov do konania a návrhy na nariadenie neodkladných opatrení, ktoré boli napádané odvolaniami, o ktorých musel rozhodovať odvolací súd, čo dĺžku konania značne ovplyvnilo. Rovnako nebolo možné od žalovaného zabezpečiť potrebný dôkaz – kompletný dražobný spis, hoci mu boli uložené celkom tri poriadkové pokuty. Nie je pravdivé tvrdenie sťažovateľov, že súd nevykonal dokazovanie, pretože už zo zápisnice z pojednávania z 9. decembra 2024 vyplýva, že súd oboznamoval obsah listinných dôkazov, o čom právna zástupkyňa sťažovateľov mala vedomosť, keďže na pojednávaní bola prítomná. Zároveň bola na tomto pojednávaní uložená povinnosť predložiť všetky dôkazy do 15. januára 2025, pretože na neskôr predložené dôkazy súd nebude prihliadať. Pojednávanie bolo odročené na určitý termín, preto podanie ústavnej sťažnosti 5 dní pred termínom určeného pojednávania možno považovať za neadekvátne, rovnako ako aj výšku požadovaného finančného zadosťučinenia. Oboznámenie s dôkazom prebehlo aj na pojednávaní 24. februára 2025. Aj vzhľadom na obsahnosť záverečných rečí sporových strán, resp. ich právnych zástupcov na pojednávaní 24. februára 2025, možno vyvodiť, že na ukončenie sporu na tomto pojednávaní boli pripravení. Mestský súd zároveň poukázal na obsah jeho vyjadrenia k skorším ústavným sťažnostiam podaných žalobkyňou a intervenientkou vystupujúcou na jej strane, ktorými boli namietané prietahy v napadnutom konaní.

V. Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

6. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04).

7. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou spravidla zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa. Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavné sťažnosti sťažovateľov.

8. Predmetné konanie o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby tvorí bežnú štandardnú agendu rozhodovania všeobecných súdov, teda nie je po právnej stránke zložitá. Prejednávanú vec však v okolnostiach prípadu sťažovateľov ústavný súd hodnotí ako procesne náročnejšiu, a to najmä z hľadiska procesnej aktivity sporových strán, ktorá si v priebehu konania vyžiadala potrebu rozhodovania o celkovo šiestich návrhoch na nariadenie neodkladného opatrenia, opravných prostriedkoch proti uzneseniam o neodkladnom opatrení, námietke zaujatosti zákonnej sudkyne, ako aj o viacerých návrhoch na pristúpenie subjektov do konania. Ústavný súd však poukazuje

na skutočnosť, že ani zložitost' sporu nezabavuje sudcu ústavnej zodpovednosti za priet'ahy v konaní zapríčinené nesprávnou organizáciou práce, nečinnosťou bez relevantného právneho dôvodu alebo inými nedostatkami v činnosti súdu (m. m. I. ÚS 47/96, III. ÚS 173/03).

9. Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti vychádza z názoru, že dĺžku konania, ktorá je dôsledkom úkonov jeho účastníkov alebo ich nečinnosti, nemožno považovať za dôvod na vyslovenie zbytočných priet'ahov v prípade, keď súd o procesných návrhoch sťažovateľa konal a rozhodoval bez zbytočných priet'ahov (napr. II. ÚS 41/00). Na uvedené skutočnosti ústavný súd prihliadol pri úvahe o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia.

10. Ústavný súd posudzuje pri ústavných sťažnostiach na priet'ahy aj význam konania pre sťažovateľa. Z hľadiska judikatúry ústavného súdu, resp. ESLP, nejde o konanie, pri ktorom je daná požiadavka na zvýšenú rýchlosť konania. Význam konania pre sťažovateľov je daný záujmom na nastolení právnej istoty týkajúcej sa okolnosti, či sťažovatelia nadobudli sporný byt v dôsledku neplatnosti dobrovoľnej dražby od nevlastníka (vydražiteľa).

11. Pri hodnotení ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov v napadnutom konaní, ústavný súd nezistil takú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v konaní k zbytočným priet'ahom. Na takúto okolnosť nepoukázal ani mestský súd.

12. Ústavný súd napokon hodnotil samotný postup mestského súdu v napadnutom konaní. Vychádzal pritom zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

13. Ústavný súd primárne uvádza, že pre posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti je rozhodujúci postup mestského súdu v období od 14. apríla 2020, keď súd uznesením pripustil vstup sťažovateľov do konania na stranu žalovaných. Až od tohto momentu mohli sťažovatelia začať pociťovať právnu neistotu v napadnutom konaní.

14. Napriek skutočnosti, že v priebehu konania bolo nariadených niekoľko pojednávaní, prvé pojednávanie, na ktorom došlo k prejednaniu veci, sa uskutočnilo až 9. decembra 2024. Ústavný súd identifikoval nesústreďený postup mestského súdu v súvislosti s opomenutím predložiť krajskému súdu na rozhodnutie odvolanie žalobkyne z 27. apríla 2020 proti uzneseniu zo 14. apríla 2020. Spis s opravným prostriedkom žalobkyne bol krajskému súdu predložený na rozhodnutie až 17. mája 2022, teda po takmer dvoch rokoch od podania odvolania. Ústavný súd zaznamenal aj jedno obdobie nečinnosti mestského súdu v trvaní viac ako 6 mesiacov, a to v období od 17. mája 2021, t. j. od návratu spisu z odvolacieho súdu, ktorý 12. mája 2021 rozhodol o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu z 3. septembra 2020, do 30. novembra 2021, keď súd uznesením vyzval žalovaných 1 až 7 na vyjadrenie k vyjadreniam žalobkyne z 12. marca 2020 a 13. marca 2020 a zaslal výzvy na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaných 1 a 3 žalobkyni a žalovanému 2 a žalovaným 4 až 7 a vyjadrenie žalovaného 1 žalovanému 3. Možno tiež konštatovať nedostatok razantnosti mestského súdu pri zabezpečovaní podkladov potrebných pre rozhodnutie vo veci samej, a to dražobného spisu od žalovaného 2. Mestský súd opakovane, celkovo štyrmi žiadosťami z 24. mája 2023, 12. júna 2023, 18. januára 2024 a 14. februára 2024, žiadal žalovaného 2

o doručenie dražobného spisu, avšak bezúspešne. K následnému uloženiu poriadkových pokút žalovanému 2 pristúpil až potom, keď mu bol nedostatok razantnosti v tomto smere vytknutý nálezom ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 81/2024 z 28. mája 2024, teda po viac ako roku od žiadosti o predloženie dražobného spisu.

15. Napadnuté konanie od času pripustenia vstupu sťažovateľov do konania na stranu žalovaných (14. apríl 2020) do vyhlásenia rozsudku vo veci samej (26. marca 2025) prebiehalo takmer 5 rokov, pričom dosiaľ nie je právoplatne skončené, keďže proti rozsudku z 26. marca 2025 bolo podané odvolanie.

16. Sumarizujúc uvedené, ústavný súd dospel k záveru, že postupom mestského súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a obsahovo zhodného práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

17. Napriek skutočnosti, že napadnuté konanie dosiaľ nie je právoplatne skončené, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy mestskému súdu neprikázal, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov, keďže takýto príkaz mu už bol uložený nálezom ústavného súdu č. k. II. ÚS 81/2024-28 z 28. mája 2024 na základe ústavnej sťažnosti žalobkyne.

18. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

19. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti žiadajú o priznanie finančného zadosťučinenia 4 000 eur pre každého z nich, ktoré považujú za primerané vzhľadom na pochybenie súdu.

20. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

21. Pri rozhodovaní o finančnom zadosťučinení ústavný súd prihliadal na dĺžku napadnutého konania, konštatovanú nečinnosť, neefektívnu činnosť mestského súdu, predmet konania (vec sťažovateľov nespadá do okruhu tzv. privilegovaných typov konania, ktoré si vo všeobecnosti vyžadujú postup súdu s osobitnou starostlivosťou), okolnosť, že k značnému predĺženiu konania prispeli početné procesné návrhy strán sporu a intervenientov (návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia, návrhy na pripustenie vstupu ďalších subjektov do konania, námietka zaujatosti, odvolania), o ktorých bolo nutné v priebehu konania rozhodnúť, tiež skutočnosť, že krátko po podaní ústavnej sťažnosti došlo k rozhodnutiu vo veci samej.

22. Ústavný súd dospel k záveru, že okolnosti veci opodstatňujú priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 700 eur pre každého zo sťažovateľov (bod 2 výroku nálezu). Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovatelia požadovali priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 4 000 eur pre každého z nich, ústavný súd sťažnosti sťažovateľov vo zvyšnej časti nevyhoviel (bod 4 výroku nálezu).

VI. Trov konania

23. Ústavný súd priznal sťažovateľom [§ 73 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 1 442 eur (bod 3 výroku nálezu).

24. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľov ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky). Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2025 pri zastupovaní dvoch sťažovateľov (§ 13 ods. 2 vyhlášky) je 556,50 eur (371 eur + 185,50 eur) a hodnota režijného paušálu je 14,84 eur. Sťažovateľom vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2025 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu). Ústavný súd vypočítanú náhradu trov sťažovateľov zvýšil podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, pretože právna zástupkyňa sťažovateľov je platiteľom tejto nepriamej dane. Pri určení výšky jej sadzby postupoval podľa § 27 ods. 5 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“), v zmysle ktorého sa pri zmene sadzby dane použije pri každom vzniku daňovej povinnosti sadzba dane platná v deň vzniku daňovej povinnosti. Keďže daňová povinnosť právnej zástupkyne sťažovateľov vznikla dňom dodania služby (§ 19 ods. 2 zákona o DPH), pri úkonoch právnej služby realizovaných a vyúčtovaných od 1. januára 2025 použil ústavný súd sadzbu dane z pridanej hodnoty vo výške 23 %.

25. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľov (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2025

Robert Šorl
predseda senátu